

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 9. МАЈА 1899.

Број 17.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ОБЈАВА

Одбор општине београдске у седници својој од 22. Априла 1899. год. једногласно је решио, да се улица *Кнеза Милоша* од сада зове улица **Милоша Великог**.

Суд општине београдске о овоме извештава грађане ради знања.

Од суда општине београдске 22. Априла 1899. год. АБр. 3390 у Београду.

НАРЕДБА

На основу чл. 6 правилника о сузбијању пламењаче на виновој лози, суд општине београдске

наређује

свима имаоцима винограда, и имаоцима чокота ма у ком броју и османлука, да изврше прво прескање по пропису члана 2. правилника, одмах а најдаље до 15. маја ове године.

Ко од ималаца ово у остављеном року не изврши, казниће се по прописима закона о уништавању штетних животиња и биљака и о заштићавању корисних животиња а поред тога ће суд општински извршити прескање на рачун сопственика.

Члан 2. правилника гласи:

1-во. Да се сви виногради и чокоће у баштама, османлуцима и т. д. прескају смешом од плавог камена и креча у размери: на сто литара воде 1—2 килограма плавог камена и један до два килограма живог креча или око 4½ килограма гашеног.

2-го. Да се виногради и све остало чокоће преска том смешом редовно два пута, а по потреби и трећи пут, и то: први пут у времену од 1. Маја па најдаље пред цветање лозе; други пут после цветања лозе, а најдаље за 4—5 недеља после првог прескања;

3-ће. Да се чокоће довољно овом смешом преска; и

4-то. Да се за то употребљавају *прескалице*, којима се тај посао најправилније може извршити. —

Од суда општине београдске 8 маја 1899. год. АБр. 3481 у Београду.

НАРЕДБА

Скупљање деце код Београдских црква, кад су у њима венчања и њихово лармање и изазивање сватова, да им ситан новац бацају, било је и раније забрањено, али без стварног успеха. То долази и отуда, што децу, често пута, из личног задовољства, бацањем новца намамљују на скупљање и сами сватови, те тиме и они доприносе, да се овај ружан обичај продужава.

Да би се у будуће овоме стало на пут, Управа града Београда, у интересу одржања реда и поредка, тишине, мира и спокојства грађана, на основу § 326. кривичног закона, издаје ову

Наредбу:

1. Забрањује се скупљање деце код црква, кад су у њима венчања. Деца која се ту нађу, казниће се полициски, ако су преко 12 година старости, а ако су испод ових година предаваће се родитељима или стараоцима, да их они казне. Баца предаваће се својим школским властима.

2. Сватови, који буду бацали новац деци код цркве или на улици кад са венчања пођу, и тиме децу мамиле на скупљање и неред, казниће се по наведеном пропису закона.

Тако исто казниће се и родитељи или старатељи оне деце испод 12 година старости, што су им дозволили, да без њиховог надзора, изађу пред цркву кад су венчања, и да ту својом виком и лармом праве неред.

Ова наредба важи од данас.

Из канцеларије Управе града Београда, 3. маја, 1899. год. № 10602, у Београду.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

по

СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

у

СРЕДЊЕМ И НОВОМ ВЕКУ

ИСТОРИСКО-ГЕОГРАФСКА РАСПРАВА

Мото: *Трговина је један од најзначајнијих
момента у еволуцији једнога народа.*

НАПИСАО

КОСТА Н. КОСТИЋ

(Рад награђен са 200 динара, другом Видовданском Наградом Београдске Општине од 15. Јунија 1898. г.)

(НАСТАВАК)

(5)

Дубровчани су још пре тога, 1326. год. покушали преко својих амбасадора да задобију *Сшонски Рат*,¹⁾ али ту своју давнашњу жељу постигоше тек почетком 1333. год. преко својих изванредних посланика Павла Мартинушића, Климета Гучетића и Николе Лукарића. Краљ Душан својом повељом од 22. Јануара 1333. год у Дубрушти учини Дубровчанима ову велику милост и донацију.²⁾

Дубровчани, вероватно да би се обезбедили од будућих претензија босанских владалаца, а можда, као што и Растић узима,¹⁾ из неке формалности ондашњих феудалних обичаја, због негдашње босанске патронаже над Хумом и Неретвом, замолише и босанског бана Котроманића, да им и он да потврду добивеног земљишта. И Бан учини по молби и жељи својих драгих пријатеља Дубровчана. Повељом од 15. Фебруара 1333. год под Сребрником потврди Дубровчанима право на *Сшонски Рат*, *Сшон*, *Превлаку* и *оближња ситина прибрежна острва (шкоље), на земљиште од Превлаке до Ложишта, с правом, да могу слободно располагати овом задобивеном територијом, да могу прекопати Превлаку од мора до мора.*²⁾

Тако, дакле, Дубровчани задобише и *Сшонски Рат* (*La penisola di Punta detta Ratanea, Punta di Stagno,*

¹⁾ Monumenta Spectantia vol. XXV. стр. 125.

²⁾ Monumenta Serbica §. LXXXIX. стр. 105—107. — Monumenta Spectantia vol. XXIX. стр. 375—376. — Лаковић В. Макушев узима на једном месту (Mat. с. 4, 10.) да је краљ Душан дао Дубровчанима *Сшонски Рат* и *Сшон* а на другом по Лукарићу (*Copioso Ristretto* стр. 54) и Црвићу (*Исследования* стр. 4.): бан Степан Котроманић. — И В. Клајић, узима да је *Сшонски Рат* дао Дубровчанима само бан Степан. *Povjest Bosne* стр. 116—117. — У Лукарића (*Copioso Ristretto* стр. 55.) „*Alla quale aggiunse ancora l'isola d' Alessandria vicina al promontorio Oneo, Posredniza nel fiume Narona, lunga 12. miglia, ma rotta in più scogli et l' isole nel seno di Maliuos.*“

Puncta Stagni, Sabbioncello; Сшонски Рат, Сшонски Редь). Али се Дубровачка Сињорија неће на овоме зауставити у својој политици територијалних задобијања.

Дубровчани задобише ову велику територијалну тековину после дугог напрезања, потплаћивања, награђивања, а потајно од свог наметнута кнеза Млечанина и Млечана,¹⁾ јер ови из својих провидних државних разлога не допуштаху, да се ни дубровачка територија проширује.

За примљену територију Дубровчани су платили краљу Душану 8.000 дуката. Сем тога обвезали се, да ће давати сваке година по 500 перпера српском краљу на Ускрсе и босанском бану на Св. Власија.²⁾ Овај се годишњи трибут српским владоцима називао *Сшонским Дохошком*.

Да Дубровчани задобију споменуто земљиште, вероватно да им је много допринела и његовагалантерија у издавању новчаних поклона. Приликом овог задобијања Дубровачко је Веће решило, да се поклони жупану *Врашкју* 500 златних дуката; кнезу *Гргуру Курја-*

¹⁾ Monumenta Spectantia vol. XXV. стр. 124—125. (Растић). — Пудић, *Povjest Dubrovnika* стр. 55.

¹⁾ Monumenta Spectantia vol. XXIX. стр. 214—216.
²⁾ Monumenta Serbica §. LXXXVIII. стр. 103—105. — Monumenta Spectantia. vol. I. § DLXXXIX. стр. 398—399.

²⁾ Monumenta Serbica стр. 104., 106. — Растић, *Monum. Spect. vol. XXV.* стр. 125., погрешно повишава трибут босанском бану на 600 дуката. — Штампарска ће, ваљда, погрешка бити, што је у Лукарића (*Copioso Ristretto* стр. 54) забележен трибут 500 перпера.

С Т Е Ч А Ј

Према решењу одбора општинског од 4. маја 1899. год. има се послати на страну о општинском трошку једно лице, да увиди и проучи администрацију и уређење општинских трошаринских установа у варошима, у којима су ове установе најбоље уређене, како би се и београдска општинска трошарина преустројила и на модеран и што савршенији начин удесила.

С тога суд општине београдске расписује овим стечај и позива све оне, који би били вољни, да се овога приме, да се писменом молбом пријаве суду најдаље до 19. маја о. г. закључно.

Уз пријаву треба поднети и исправе о свршеним школама, владању и занимању.

Погодбе и награда одредиће се по извршеном избору питомца.

Од суда општине београдске 7. маја 1899. год. у Београду *АБр. 3460.*

Н А Р Е Д Б А

У члану 14. закона о народним школама наређено је, да свако мушко и женско дете које живи у Србији, дакле без обзира на поданство, народност и веру, мора свршити основну школу. У чл. 15. истог закона одређено је, да се у основну школу примају и уписују она деца, која 1. Септембра, дакле у почетку школске године, не буду млађа од 7 ни старија од 10 година. А у члану 17. истог закона наређено је, да се упис ученика има да изврши у првој половини месеца маја.

Према овим законским наређењима суд општине београдске

наређује:

Да родитељи, старасци, или сродници упишу у основну школу до половине маја о. г. сву децу, мушку и женску, која до 1. септембра о. г. неће бити млађа од 7 ни старија од 10 година. Упис ове деце вршиће управитељи основних школа, сваки у својем школском срезу.

Који од родитеља, старалаца или сродника пропусти ово учинити до 15. маја ове године биће кажњен по закону о народним школама.

Од суда општине београдске, 1. Маја 1899. год. у Београду *АБр. 3288.*

О Б Ј А В А

На основу правила о уређењу еснафа димничарског, одбор је општински изабрао 6 димничара за вар. Београд, који су по квартовима овако распоређени:

За кв. варошки: *Ламберт Клузачек старији*; за кв. теразијски: *Сима Вркић*; за кв. врачарски (без кнез Милошеве ул. с обе стране, од каф. Лондона до краја): *Марија Алексић удова*; за кв. палилулски: *Алекса Дебељевић*, за кв. дорћолски: *Риста Милишић*; за кв. савамаалски (са кнез Милошевом улицом, с обе стране, од кафане Лондона до краја) *Ђорђе Дебељевић*.

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања с тим да овај распоред вреди од 17. априла о. г. изјутра.

Од суда општине београдске, 15 априла 1899. год. у Београду, *АБр. 3001.*

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

22. Априла 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стефановић; присуствовали чланови суда: г.г. Стев. Ивковић и Коста Симић; од одборника били: г.г. Милутин Ј. Божић, Н. Спасић, Голуб С. Јанић, Дамјан Стојковић; Јанаћ М. Јанковић, Ђорђе Н. Соколовић, А. Н. Крестановић, Михаило Миловановић, Стојан Пајкић, Милов. Миленковић, Ђока Тошић, И. Козлић, Ђ. Пантелић, Др. Лазаревић, Ј. Алкалај, Мита Петровић, М. Штрбић, Ђ. Димитријевић, Ив. Ивковић, Н. Петровић, Младен Николић, К. М. Ђураћ, Д. М. Ђорђевић, М. Савчић, Д. Тадић. —

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 14. Априла ове год. и примљен је без измена.

II

Одборник г. М. Ј. Божић изјављује, да није био у прошлој седници одборској, кад је читан и ове-

рен записник претпрошле седнице, те није могао учинити примедбу на одлуку одборску донету по његовом предлогу о уређењу општинске трошарине.

Како се је сада из записника уверио, та одлука није потпуна јер треба да стоји, да и он, г. Божић, са председником предложи кандидата за питомца трошаринског, а не само председник општине.

Одбор је одлучио,

да се ова примедба усвоји, у записник уведе и по њој поступи.

III

Одборник г. Ђура Пантелић предлаже, да се „Кнез Милошева улица“ од сада зове улица „Великога Милоша.“

Одбор је једногласно решио,

прима се овај предлог у свему. Да га суд општински одмах изврши. Трошак да падне на терет партије за непредвиђене потребе.

IV

По прочитању акта Управе вароши Београда и њених одељака *АБр. 3086, 3009*, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Сава Петровић—Ковачевић земљоделац, доброг владања и доброг имовног стања; да су му непознати Ђока Деспотовић тестераш, Данчика—Дамњан Вранић—Лазич, надничар, Јелена Максимовић удова и Јулијана Бадер праља.

V

По прочитању молбе Петра Микића штам. машинисте *СтБр. 1004*, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцу може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

VI

По прочитању молбе Марије Кирћанске удове *АБр. 3004*, одбор је решио,

да се молитељици као удовој бившег општинског посленика издаје из општинске касе а из партије на издржавање породица умрлих општинских службеника по

дар. Дубровчани одаслаше посланство и брод у Котор, да ту дочека кнеза Гргура па да га одвезе у Дубровник; у гостовању Дубровчани су га задржали неколико дана, па га после, све о општинском трошку, одвезли у Задар.¹⁾ И Алтоман је имао неке заслуге, па су и њему Дубровчани указивали велике почасти. Кад је 1347. год. ишао по своју невесту, Дубровчани га угостише, дадоше му лађу да иде у своју тазбину, па у повратку њега и његову невесту предустротше с великим почастима и поклонима.²⁾ Краљ је Душан још једном, на Добрушти 1334. год. 19. маја, потврдио Дубровчанима Стонски Рат; у истој повељи утврђено је, да Дубровчани не примају краљеве људе и да православним свештеницима буде слободно вршити своје верске обреде.³⁾ Цар је Душан доцније намеравао да поврати Стонски Рат, па је напао да заузме Стон и да казни Дубровчане, што су помагали бугарску царицу Ану и њена сина Шишмана. И ако су били добро утврдили Стон, Дубровчани би можда тада изгубили

ког Већа 15. Јануара 1333. г. Никола Бућа и његови питомци учињени бише дубровачком властелом.¹⁾ Како дубровачки анали бележе, 1333. год. заселила се у Дубровнику из Котора племићка кућа *Vucchia*.²⁾ Дубровчани називају Николу својим племенитим господином (*nobilis dominus*).³⁾ Он има поклад (*pignus*) у Дубровачкој Републици.⁴⁾ — *Consilio Rogatorum* 8. маја 1334. г. реши да се замоли Никола Бућа да изволи доћи у Дубровник.⁵⁾ И Никола одиста оде у госте својим пријатељима Дубровчанима а *Consilio Rogatorum* 24. Јунија 1343. г. даје Кнезу и Малом Већу неограничени кредит на државној каси, како би што боље могао бити причекан и угошћен овај угледни властелин и велики пријатељ Дубровачке Републике.⁶⁾

Г. 1333. кнез *Гргур Курјаковић* (*Gregorius de Cernaxe, de Cerniach, de Curniach*; Гръгрь Ксръџковиъ) путује у За-

1) Monumenta Spectantia vol. XIV. стр. 35, 225; vol. XXV. стр. 125. *Bucchia* fu fatto dalli Ragusei, per balotte de gran consiglio, gentiluomo di Ragusa e li suoi posteriori. — Gi Luccari, *Copioso Ristretto* стр. 59. — В. Макушев, *Исследования* стр. 323.

2) Monumenta Spectantia vol. XIV. стр. 149, 182; vol. XXV. стр. 125.

3) Monumenta Spectantia vol. X. стр. 241.

4) Monumenta Spectantia vol. X. стр. 163., 172.

5) Monumenta Spectantia vol. X. стр. 153.

6) Monumenta Spectantia vol. X. стр. 156.

ковићу 200 дуката; дворанима српског краља 200 дуката а исто толико и баронима босанског краља.¹⁾

Особиту заслугу за овај дубровачки успех имао је знаменити *Никола Бућа*, који се онда као протовестијар налазио на српском краљевском двору и чије се име у споменутој повељи краља Душана налази поред имена призренског Епископа *Арсенија*, казнаца *Балдуина*, војводе *Градислава*, жупана *Врашка*, кнеза *Гргура Курјаковића*, ставиоца *Милоша*, војводе *Дејана Мањка*, *Градислава Сушенице* и *Марина Баранина*.²⁾ Из захвалности Дубровчани обдареше *Николу* особитим даровима а и доцније су му указивали велике почасти. Дубровчани 1333. год. дадоше Бући један плац (*tergenum*) у Дубровнику у вредности 50 ливара грошева (на једном месту 1.000 хиперпера) и један део на Стонском Рату (*unam partem in Puncta Stagni*).³⁾ За тим 1347. год. дадоше му место у Стону, да ту начини себи кућу.⁴⁾ По решењу Вели-

1) Monumenta Spectantia vol. XIII. стр. 347—348; vol. XXIX. 374—375.

2) Monumenta Serbica стр. 104—105.

3) Monumenta Spectantia vol. X. стр. 350; vol. XIII. стр. 358.; vol. XXIX. стр. 374—375. — Упореди (Растаћа) *Monum. Spect.* vol. XXV. стр. 125. и *M. Orbini*, *Il Regno* стр. 261. —

4) Monumenta Spectantia vol. X. стр. 262.

1) Monumenta Spectantia vol. X. стр. 348.

2) Monumenta Spectantia vol. X. стр. 279—280. — П. С. Срећковић, *Историја Српског Народа* књига II. стр. 384—385, 642.

3) Monumenta Serbica § XC. стр. 107—109.

двадесет динара месечно од петнаестог
Априла ове године.

VII

По прочитању извештаја председника општине Абр. 3043 и извештаја Друштва за улепшавање Врачара, да је Јован Петровић, књиговођа мин. фин. и одборнички заменик у општини београдској проневерио новац Друштва за улепшавање Врачара и да се због тога налази под кривичном истрагом и у притвору, — одбор је на предлог председника општине а на основу члана 58 а) у свези са чл. 16 закона о устројству општина и општинских власти решио,

Јован Петровић књигов. мин. фин. у пензији разрешава се од дужности одборничког заменика и он од данас престаје бити члан одбора општине београдске.

VIII

Председник извештава, да је господин Министар грађевина послао мишљење грађевинског савета односно система канализације; да се је приликом решавања о овоме грађевински савет поделио у три групе и да је свака група поднела засебан извештај и мишљење о системима канализације.

По прочитању акта господина Министра и сва три мишљења Абр. 2951, одбор је одлучио,

да се решавање по овом предмету одложи до прве седнице за овом, а да за то време председник општине прибави извесна обавештења од господина Министра грађевина.

IX

Одборник г. Ђ. Димитријевић, као члан комисије за избор земљишта за давање хемијско-техничкој задрузи на уживање и подизање фабрике, усмено извештава одбор да не би било подесно да се за подизање фабрике даде земљиште до старе ботаничке баште него би требало тражити друго земљиште ван варошког рејона. —

По саслушању овог усменог извештаја, одбор је решио,

да се хемијско-техничком друштву не може уступити тражено земљиште до старе ботаничке баште, него да друштво потражи и предложи одбору друго које општинско земљиште ван варошког рејона.

ону за њих врло знамениту територију, да ондашње политичке прилике не постале компликованијим и да цар Душан не би одазван на други крај своје простране државе.¹⁾ У скоро Дубровчани успеде да са царем Душаном закључе уговор мира, који није никако више за живота цара Душана нарушаван. Са царицом и сином краљем Урошем у пратњи од 100 људи цар Душан 1350. год. у Новембру провео је неколико дана у Дубровнику као гост Дубровачке Републике. Дубровчани учинише све што су могли, да што усрдније и помпезније дочекају свог највишег госта.²⁾

Још 1323. год. Дубровчани су радили да некако задобију оно суседно земљиште изнад *Жрновнице*, *Шумета* и *Реке*. Судећи по ондашњем државном стању у Србији, изгледа да су се Дубровчани хтели користити самим политичким приликама у српским Краљевинама. Од три краљевска претендента један, Константин беше побеђен и уморен. Уз Стевана Дечанског, ванбрачног сина краља Милутина, бејаше већи део Србије и на-

¹⁾ Види и срани: О. Флорински, Ю. Славјане и Византија, в. II, стр. 268—269, и Monumenta Spectantia vol. XXV, стр. 126—127. (Пастрић).

²⁾ Monumenta Spectantia vol. X, стр. 111. (Libri Reformationum); vol. XIV, стр. 39. (Аноним) и 228. (Рањенић); vol. XXV, стр. 133 (Пастрић). — Luccari, Copioso Ristretto стр. 58—59. — П. С. Срећковић, Историја Српског Народа књ. II, стр. 641—644.

X

По прочитању молбе Е. Михела, фабриканта чоја Абр. 8747/98. и Кунцеа, инжињера при грађењу фабрике шећера Абр. 3053, којима траже, да се ослободе плаћања трошаринске таксе на кола при улазу у варош, одбор је решио,

да се обе ове молбе одбаце.

XI

Управа општинске трошарине актом својим Абр. 2809, јавља да је друштвена кланица довршена али да је отпочето грађење општинске кланице па пита, да ли ће одборско решење од 10. Јула 1897. год. Абр. 3524 о ослобођењу таксе трошаринске на двоја кола при улазу у варош и за унесени материјал потребан за подизање кланица, — остати и даље у важности, док се не саграде и општинске кланице.

По прочитању тога акта и поменутог решења одборског од 1897. год. одбор је решио,

да решење одбора општинског од 10. Јула 1897. год. Абр. 3524 остане и даље у важности док се год не саграде и зграде за општинску кланицу с том изменом, да се само теретна кола и материјал ослобођавају таксе трошаринске а фијакер не, него да плаћа таксу при улазу у варош.

XII

По прочитању молбе друштва Краљ Дечански да му се укаже новчана помоћ ради довршења зграде за глуво-нему децу, одбор је решио,

да се друштву Краљ Дечански за ову намеру изда из општинске касе а из партије за непредвиђене потребе за ову годину помоћ од једне хиљаде и пет стотина динара а да се у будуће сваке године предвиђа у буџету општинском извесна сума за помоћ овоме друштву.

XIII

Председник извештава одбор, да су Жилијан де Лаки финансијер из Париза и Артур Бароњи банкар из Б. Пеште поднели општини београдској понуду за остварење општинског зајма од 10.000.000 динара.

По прочитању те понуде и по дужој дебати одбор је одлучио,

овлашћује се председник општине да са понуђачима ступи у преговоре, не би

родно одушевљење и сујевеље; уз законитог наследника краља Владислава II. беху преостали партизани краља Драгутина и Дубровчани са својим новчаним богатством. Оба се противника журно спремаху на дефинитиван бој. Трбало им је средстава. Тада Дубровчани у пролеће 1323. г. послаше краљу Стевану четири амбасадора: М. Крусића, М. Тудижевића, М. Лукарића и Ј. Ђорђића, да понуде краљу Стевану за земљу изнад Жрновнице, Шумета и Реке до 2.000 хиперпера, или пак у замену за ту суму новца тражено оружје.¹⁾ Али од тога ништа не би тада. У Новембру 1350. г. мољаху за то исто земљиште цара Душана и даваху му у размену она 4 човека које је Страхинја предао Дубровачкој Републици.²⁾

Тек под младим царем Урошем Дубровчани преко својих посланика Марина Бувића, Живета Гундулића и Живета Цревића задобише земље до камивала. По-

¹⁾ Monumenta Spectantia vol. X, стр. 80, 28. Марта. Mai. Cons. ... capta fuit... quod Margaritus de Crosio, Marcolus de Tediatio, Marchus de Lucaro et Junius de Georgio ambaxatores communis, nomine communis Raugusini possint pactizare, emere et in gratiam seu dono recipere vel recognescere a ser. rege Urossio omnes terras, vineas, terrana et porciones que sunt a vineis seu portionibus hominum de Raugusio super Brenum, Junchetum, Umbolam usque summitatom montanearum..... Уп. Luccari, Copioso Ristretto стр. 48.

²⁾ Monumenta Spectantia vol. XIII, стр. 112.

ли се постигла повољнија понуда односно курса и интереса на овај зајам, па ако буде каквог резултата, да се одмах сазове повереништво одборско ради проучавања понуде, и да се њен извештај поднесе одбору на решење.

XIV

Председник извештава одбор, да ће се у недељу 25. о. м. у 10^{1/2} часова пре подне у Саборној цркви држати парастос пок. Томи Јовановићу из Скопља, који је мучки убијен од Бугараца, па позива одборнике, да овоме парастосу присуствују.

Одбор је примио к знању

ово саопштење и позив председника општине.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Г. Ђорђе Мајзнер, инжињер олд. пок. клонио је 50 динара на име напојнице општинским ватрогасцима за ревносно делање приликом пожара његове куће.

Суд општине београдске у име својих ватрогасаца изјављује г. Мајзнеру захвалност на овоме поклону.

Од суда општине београдске 5. маја 1899. год. Абр. 3228 у Београду.

Н А Р Е Д Б А

На основу чл. 1. измене и допуне у правилнику за извршење закона о рибобову, од 29. марта тек. године Управа града Београда објављује:

1., да у времену до 15. маја није слободно ловити у Сави и Дунаву ове врсте рибе: *младуцу*, *липен*;

2., у времену до 31. маја није слободно ловити: *моруну*, *јесетру*, *кашикарну*, *сома*, *паштругу*, *несрећку*, *кечигу*, *смуђа*, *мрену*; и

3., а у времену до 30. Јуна, није слободно ловити *шарана*.

У осталим рекама и текућим водама није слободно ловити до 31. маја: *сву осталу рибу и раке*.

вељом својом од 25. Априла 1357. год. на Рибнику под Призреном цар Урош подари Дубровчанима „земљу, како се камикали дола к киноградомъ дзброкчкимъ и къ мвооръ одъ Люте до Ксрила“¹⁾

Преко својих поклицара Жуна Соркочевића и Палка Гундулића Дубровчани успеде да им Априла 1391. год. браћа Санковићи жупан Бељак и војвода Радич продаду: „жспъ конакальскъ и съ Дольномъ Горомъ и градъ Соколъ, кон е с нон, и кса села и ладн и земље и горе и паше и коде и мълане и дохотъке и кса, што пристон жспъ конакальскон, и са късѣми мѣми и границами, ко е с сѣ Трѣвннемъ и с Крѣсннемъ и до мее и границе драчквичке и до прѣдъградъ дзброкчкого и до мора на Цаптатъ и около, како е опътѣкло море, до Молснѣта; села и земље Киталине до сконхъ мѣ и границъ и до мора до пристаништа Молснѣта и с отокомъ, кон пристон Киталини, на име Молснѣтъ, с кон жспъ конакальскон и с градъ и с мѣста кише писана“²⁾

Босански краљ Стеван Остоја повељом својом од 15. Јануара 1399. год. у Лиш-

³⁾ Monumenta Serbica § CXLVI, стр. 164—165. — Купило је данашње Петрово Село испод Оптре Главице. Gi Luccari, Copioso Ristretto стр. 48. Curila, che hoggi si domandano Petrouselo. — Dr. K. Jirček, Die Handelsstrassen стр. 13.

²⁾ Monumenta Serbica § CCIV, стр. 217—219.

Сва ова врста рибе, не сме се у ово време ни уносити из суседне државе, а ако би се унела онда ће се са њом и са уносиоцима поступити по закону.

Из канцеларије Управе града Београда 28. априла, 1899. год. Бр. 10.428 у Београду.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда, ставља грађанству на знање, да је на основу одлуке одбора општинског од 4. Марта т. г. под АБр 1441. концесионар за чишћење нужника и помијара Димитрије Стојановић оvd. за време од 1. Јануара ове па до 1. Јануара 1902. год.

Цена је за овај рад утврђена на *шести динара* од кубног метра (0·30 дин. од акова).

Концесионар станује у улици Љубићској бр. 37. (рибарска пијаца).

Од Суда општ. града Београда 8. Априла 1899. год. АБр. 1441.

О Б Ј А В А

Командант дунавске дивизијске области предписом својим од 27. марта т. г. Л.М. 108. наредио је; да се почевши од 5. Априла т. г. па у будуће лекарски преглед у окружној команди врши три пута недељно и то: Понедељником, Средом и Петком само пре подне почев од 8 сати.

Наређење ово саопштава се како обвезницима и регрутима тако и члановима — задругарима — обвезника, који имају потребу, да се прегледају; да само означених дана пре подне на преглед предстају, јер се у друге дане као и у опште после подне преглед неће вршити у окружној команди.

Од суда општине Београдске ОВБр. 957. 9. априла 1899. год. у Београду.

ници на Уеори потврди Дубровчанима земљу од Курила до Стона и села: Брџечко, Височани, Громача, Дзльго, Затонь, Котези, Кзрило, Авлачъ Малкоке и дрѣге Малкоке, Мракиначъ, Мрѣчко, Поднимоч, Подьгора, Слано, Смококлани, Топола, Точљалникъ, Трњока, Трѣстено, Чепикъѣ, Орашалацъ, Ослалникъ, Ошле.¹⁾

Радич Санковић 1399. год. 25. Августа даде Дубровнику своје село Лисецъ у Приморју са целим његовим атаром.²⁾

Сва ова села која записа Дубровчанима краљ Остоја налазила се а и налазе се и сада у Приморју. Знаменито је, што она не прелазе данашњу херцеговачку границу; на СЗ. иду најдаље до Клека. Сва су поред пута, којим се из Дубровника преко Реке ишло у Стон, на Неретву, у Габелу или у Мостар. *Височани, Громача, Затонь (Malfi), Курило (Петрово Село), Мравинац, Љубач, Мрчево, Подимач, Слано, Смоковљани, Точљоник, Трнова, Трѣстено, Орашац (Valdipose), Чешкуће, Ошље, Осаоник, Топола*, сва ова села и данас се тако зову. *Брџечко* биће на карти Bresečine; *Малкоке* — Мајкови; на аустриској ђенерал-

1) Monumenta Serbica § CCXV. стр. 233—235.
2) Monumenta Serbica § CCXXIX. стр. 241—243.

О Б Ј А В А

Како су попуњена сва места на Новоме гробљу, правилима гробљанским одређена за велике зидане гробнице првога реда, то је одбор општински, на предлог гробљанског одбора, у седници својој од 9. марта о. г. решио, да у парцелама III, IV, V и VI новог гробља поред пута од улаза ка цркви, с једне и с друге стране буду велике зидане гробнице првога реда.

Цена овим гробницама одређена је истим решењем одборским 2000 дин. у сребру заједно са зидањем. За ову цену стиче се право службености за 100 година; после овог времена има се по нова ова цена платити каси гробљанској, ако се жели задржати гробница у службеност за других 100 год.

Поред цене од 2000 дин. има уживалац оваке гробнице плаћати годишње по 15 дин. за одржавање исте.

Ово се објављује грађанству ради знања.

Од суда општине београдске 10. марта 1899. год. АБр. 1451. у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу еснафа димњичарског

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога немогућно допустити чишћење једнога дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димњичар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

штабној карти нисам могао наћи: *Подьгорс* (има Butieri Podgorske), *Дзльго* и *Котези*.

Дубровчани беху 1399. г. задобили потврду од краља Остоје на сву земљу од Курила до Стона; краљ им је набројио њихова села на том пределу на броју 24; али село Лисецъ и засеоци *Имотица* и *Трњокица* са својим котарима не беху записани у повељи. За то Дубровчани преко свога поклицара *Николе Гучешкића* замолише босанског краља Твртка Твртковића да им потврди и село *Лисецъ* и засеоке *Имотицу* и *Трњокицу*. И краљ Твртко повељом писаном „*на Бѣлихъ Селишнихъ с Трѣстивкици*“ 24. Јунија 1455. год. са својом властелом: херцегом Хрвојем Сплетским, кнезом Павлом Радиновићем, кнезом Вукцем и војводом Сандаљем Хранићем, и другим кнезовима потврди Дубровчанима село *Лисецъ* и засеоке *Имотица* и *Трњокица*.¹⁾

Село *Лисецъ* и данас постоји: налази се између Подимоча и Височана. *Трњокица* налази се на граници херцеговачкој, с-источно од Лисца; *Имотица* је на клечкој граници.

Не мање знатно територијално проширење Дубровчани унинише, када преко свог поклицара *Тудроја Бавжелића* успеше

1) Monumenta Serbica § CCXLIII. стр. 253—257. — Види и Пуцић, Споменаци књ. I. стр. 56. **Село Лисецъ.**

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се²⁾ ове таксе:

- а) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат 0·40 динара
- б) за чишћење димњака простог 0·20 „
- в) „ „ „ на два спрата 0·40 „
- г) за чишћење гвозденог шпархерда 0·40 „
- д) за чишћење зиданог шпархерда 0·40 „
- ђ) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицима 1·— „
- е) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на више 0·40 „
- ж) за чишћење фуруна с чунковима до два метра 0·20 „
- з) за испаливање димњака 1·50 „
- и) за чишћење типлова на пекарницама од типла 0·20 „

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кираџије).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димничар је дужан сваком без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На полеђини признанице морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном рејону занат упражњава.

да им Хранићи продаду свој део *Конавала*. Повељом писаном „*на Стипанс Полс подь Соколом*“ 24. Јунија 1419. год. босански војвода Сандаљ Хранић с браћом кнезовима Вукцем и Вуком и синовцем Стеваном, сином кнеза Вукца даде Дубровчанима „*поль жспе Конакли и Китлинис и Долис Горс, кьсе са ксимь кь тонзи жспи, котарс конакалском.*“ За овај домен Дубровчани се обвезаше, да ће плаћати Хранићима сваке године 500 перпера дубровачких динара; Сандаљу подарише један део земље у Приморју у вредности 3.000 перпера и дадоше му палате свог властелина Симета Градића, у близини оне палате, коју Сандаљу дадоше 1405. год.¹⁾ и обећаше Дубровчани Сандаљу да ће те подарене палате наместити и уредити о свом трошку.²⁾

Исте, 1419. год. Дубровчани добише од војводе *Петра Павловића* и другу половину *Конавала* са градом *Соколом*.³⁾

(НАСТАВИТЕ СЕ)

1) Monumenta Serbica стр. 258.
2) Monumenta Serbica § CCLXVIII. стр. 288—291.
3) Monumenta Serbica стр. 292—293.